

ประกาศสถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล มหาวิทยาลัยมหิดล
เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการขยะสถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล

พ.ศ. ๒๕๖๔

เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ตามประกาศสถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล เรื่อง นโยบายการบริหารจัดการขยะของสถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการขยะมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้อำนวยการสถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล จึงกำหนดแนวทางการบริหารจัดการขยะของสถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“หน่วยงาน” หมายความว่า หน่วยงานที่ได้รับการจัดตั้งตามประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล

“ขยะ” หมายความว่า ขยะย่อยสลาย ขยะรีไซเคิล ขยะอันตรายชุมชน ขยะมูลฝอยติดเชื้อ ขยะทั่วไป

“ขยะย่อยสลาย” หมายความว่า เป็นขยะอินทรีย์ หรือเป็นของที่เน่าเสียและย่อยสลายได้ง่ายตามธรรมชาติ ได้แก่ เศษอาหาร เศษผัก เศษเปลือกผลไม้ เศษกิ่งไม้ เศษใบไม้ และซากสัตว์ เป็นต้น

“ขยะรีไซเคิล” หมายความว่า ของเสียบรรจุภัณฑ์ หรือวัสดุเหลือใช้ ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระดาษ เศษพลาสติก กล่องเครื่องดื่ม กระจังรถจักรยานยนต์ เศษโลหะ และอะลูมิเนียม เป็นต้น

“ขยะอันตรายชุมชน” หมายความว่า ของเสียอันตราย หรือขยะที่เป็นพิษและหรืออันตราย หรือสิ่งของใดที่มีส่วนประกอบของสารเคมีที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ เช่น หลอดไฟ ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่มือถือ กระจกสี และกระจกสเปร์ย เป็นต้น รวมทั้งของที่มีสารกันมันตรังสีเป็นส่วนประกอบ

“ขยะมูลฝอยติดเชื้อ” หมายความว่า มูลฝอยที่มีเชื้อโรคปะปนอยู่ในปริมาณมากหรือมีความเข้มข้น ซึ่งถ้ามีการสัมผัสหรือใกล้ชิดกับมูลฝอยนั้นแล้วสามารถทำให้เกิดโรคได้ และกรณีมูลฝอยที่

/เกิดขึ้น...

เกิดขึ้นหรือใช้ในกระบวนการตรวจวินิจฉัยทางการแพทย์และการรักษาพยาบาล การให้ภูมิคุ้มกันโรคและการทดลองเกี่ยวกับโรค และการตรวจชิ้นเนื้อหรือซากสัตว์ รวมทั้งในการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นขยะมูลฝอยติดเชื้อ

“ขยะทั่วไป” หมายความว่า เป็นขยะที่มีคุณสมบัติย่อยสลายยาก นำไปรีไซเคิลไม่ได้ หรือไม่คุ้มทุน และไม่อันตราย ได้แก่ ของ/ถุงขนมขบเคี้ยว ถุงบะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ถุงพลาสติก/กล่องโฟม เปื้อนอาหาร หลอดกาแฟ และซองกาแฟ

ข้อ ๒ หน่วยงานต้องจัดให้มีจุดแยกทิ้งขยะ คัดแยกขยะแต่ละประเภท โดยมีถังรองรับขยะแต่ละประเภท พร้อมป้ายบอกประเภทขยะให้ชัดเจน รวมทั้งจะต้องมีการบันทึกข้อมูลปริมาณขยะแต่ละประเภท เพื่อเป็นฐานข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการขยะต่อไป

ข้อ ๓ หน่วยงานต้องเก็บรวบรวมขยะย่อยสลายเพื่อนำไปกำจัด หรือนำไปบริหารจัดการอย่างถูกวิธี เช่น ทำปุ๋ยหมัก หรือเป็นอาหารสัตว์ เป็นต้น ซึ่งจะต้องมีการคัดแยกขยะย่อยสลายออกจากขยะประเภทอื่น และมีสถานที่ในการการจัดเก็บรวบรวมซึ่งอย่างน้อยต้องรองรับปริมาณขยะย่อยสลายในแต่ละวัน โดยต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่สะดวกในการขนย้ายหรือทำความสะอาด

ข้อ ๔ หน่วยงานต้องมีการคัดแยกหรือรวบรวมขยะรีไซเคิลแต่ละชนิด เพื่อนำไปจำหน่ายหรือนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ จะต้องมีการจัดทำบันทึกข้อมูลขยะรีไซเคิล

ข้อ ๕ หน่วยงานต้องจัดให้มีจุดแยกทิ้งขยะอันตรายชุมชนที่เป็นกล่องหรือถังรองรับ และมีป้ายซึ่งระบุข้อความที่ทำให้เข้าใจว่าเป็นที่ทิ้งขยะที่เป็นพิษหรืออันตรายให้ชัดเจน และจะต้องมีผู้กำกับดูแลติดตามและประเมินผลการจัดการขยะอันตรายชุมชนของหน่วยงาน

ข้อ ๖ ส่วนงานต้องมีภาชนะและสถานที่จัดเก็บรองรับขยะมูลฝอยติดเชื้อที่ถูกสุขลักษณะและแยกจากขยะประเภทอื่น ซึ่งเป็นภาชนะที่มีความแข็งแรง ไม่รั่วซึม มีฝาปิดมิดชิด และทำการคัดแยกอย่างถูกต้องระหว่างขยะติดเชื้อกับขยะทั่วไป ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. ๒๕๓๔

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

นรตพล เจริญพันธุ์

(ศาสตราจารย์ ดร. นพ.นรตพล เจริญพันธุ์)

ผู้อำนวยการสถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล